

L'entitat financera és el principal accionista de la concessionària, amb el 17% de les accions

La constructora ACS fa tractes amb La Caixa sobre el futur d'Abertis

Les dues firmes podrien elevar les seves participacions

Redacció
BARCELONA

El president de la constructora ACS, Florentino Pérez, es va reunir la setmana passada amb la cúpula de La Caixa per tractar el futur d'Abertis i la participació de tots dos grups en aquesta empresa d'infraestructures.

La Caixa assegura tenir el 17% d'Abertis, i ACS ha declarat el 12%, però en la trobada els màxims responsables de les dues companyies van manifestar la seva intenció d'incrementar els seus paquets en l'empresa d'autopistes i infraestructures.

Portaveus de La Caixa han assegurat que l'entitat segueix tenint el 17% d'Abertis i que la caixa d'estalvis no comenta mai les seves inten-

cions futures en les societats participades, segons va informar Efe.

Les fonts financeres consultades han explicat que La Caixa no s'oposa que ACS augmenti la seva participació a Abertis, i així se li va manifestar a la reunió a Florentino Pérez, però sempre que la caixa catalana segueixi sent el primer accionista de la societat.

Les mateixes fonts aposten perquè en els pròxims mesos l'entitat d'estalvis anunciï que ha augmentat la seva participació en el capital d'Abertis i fins i tot en alguna presentació feta aquest any per la mateixa Abertis per a inversors, La Caixa ja apareix amb un capital del 20% en aquest operador d'infraestructures.

Imatge de l'autopista AP-7, una de les concessions d'Abertis

A més a més de La Caixa i ACS, altres accionistes destacats d'Abertis són Caixa Catalunya (6%), el grup d'autopistes italià Autostrade (5%) i el

portuguès Brisa (4%), mentre que el 40% flota en borsa.

El mes de novembre passat, en una trobada amb l'Associació de Periodistes d'Informació

Econòmica, Florentino Pérez va assenyalar respecte a les participacions d'ACS en altres companyies -Urbis, Xfera (Abertis també n'és accionista) i Abertis- que "no ens agrada vendre", i va indicar que la seva intenció és aconseguir a totes "la xifra màgica" del 20 per cent "que permet consolidar". Les Normes Internacionals de Comptabilitat (NIC) podrien impedir que es comptabilitzessin per posada en equivalència els resultats de les empreses en les quals no es tingui, almenys, un 20% del capital o presència en els òrgans d'administració.

Un negoci de 1.200 milions

Abertis va registrar el 2003 una xifra de negocis de 1.226,3 milions d'euros, un 13,3% més que l'any passat, i inclou filials com Iberpistas, Saba, Tradia, Retevisión Audiovisual i Abertis Logística, entre altres. El grup Abertis es va crear l'any passat amb la fusió d'Aurea i Acesa i és la primera companyia espanyola dedicada a la gestió d'infraestructures de transport i comunicacions, amb una capitalització borsària de 6.427 milions d'euros.

AGRICULTURA - ALIMENTACIÓ

Països com el Regne Unit i Bèlgica i, per descomptat, Alemanya, han decidit ja que gestionaran els ajuts previstos en l'última reforma de la política agrària comunitària (PAC) tenint en compte les diferències entre regions, és a dir, regionalitzaran els ajuts de la PAC. A l'Estat espanyol, Catalunya ha hagut de recórrer al Tribunal Constitucional perquè dirimeixi la decisió de no regionalitzar els ajuts. La determinació que havia de ser el govern central el que gestionés els ajuts de la PAC va quedar recollida en la llei d'acompanyament dels pressupostos generals de l'Estat, en una forma si més no sorprenent d'establir mesures per disminuir les competències exclusives de Catalunya.

L'estiu passat, en el si de la Unió Europea, es va aprovar la reforma de la PAC, amb la previsió que els Estats membres poguessin decidir com es gestionarien els ajuts, si d'una forma centralitzada o bé tenint en compte les diferències entre regions. I l'Estat espanyol, amb la justificació de no diferenciar entre regions, va decidir que la gestió dels ajuts es realitzaria de forma centralitzada.

Tant se val si Catalunya té assumides competències plenes en matèria d'Agricultura, i tant se val que al si de la Unió Europea es recollís la regionalització de la política agrària: l'Estat espanyol va decidir que la gestió descentralitzada generava, o podia generar, diferències entre territoris, quan parlem d'activitat econòmica.

Val a dir que la política agrària comunitària té diferents objectius, el principal dels quals és mantenir la sobirania alimentària dels països membres tot garantint la producció d'aliments segurs i de qualitat. A més, el manteniment de les zones rurals, l'equilibri territorial i de població, així com la preservació del medi ambient són altres de les finalitats que persegueix la PAC.

Pendent i urgent: regionalitzar la PAC

FUNDACIÓ AGRÍCOLA CATALANA

Un dels camps de blat que es conreen a Castelló d'Empúries

A Catalunya, la població ocupada en el sector agrari i ramader representa un 2,25% del total de població ocupada, i es disposa d'una superfície agrícola útil de més de 800.000 hectàrees -un 0,6% del total de superfície agrícola de la Unió Europea, xifrada en 130 milions d'hectàrees- per produir matèries primeres que es venen directament o són transformades pels més de 3.000 establiments industrials. Per fer-nos una idea, a Alemanya la superfície agrícola útil és de més de 17 milions d'hectàrees, amb una població ocupada en el sector agrari que

representa el 2,8% del total de població ocupada. A França, la superfície agrícola útil és de gairebé 30 milions d'hectàrees que donen feina al 4,5% de la població ocupada.

Val a destacar que el 80% de la producció agrària de Catalunya no rep cap tipus d'ajut, ni té subvencions per accedir als mercats exteriors -el que en llenguatge comunitari serien les restitucions a l'exportació. El 80% de la producció agrícola de Catalunya tampoc no rep ajuts sobre el producte que puguin significar una distorsió en la competència en

els mercats internacionals. Les subvencions al 20% restant de la producció agrària catalana -cereals, fruita seca, oli d'oliva i farratges- tenen com a objectiu mantenir la renda dels pagesos i contribuir a la fixació de l'equilibri territorial, és a dir, no incideixen directament en el producte. És per aquest motiu que des de la Fundació Agrícola Catalana entenem que cal refermar i afirmar les polítiques pròpies i diferenciades, enteses des de les necessitats del nostre país. L'harmonització de mesures en el si de la Unió Europea per a la construcció d'una Europa forta en matèria agrària, que permeti l'autosuficiència alimentària i alhora la solidaritat amb altres països, és també una prioritat per a Catalunya. Ara bé, Catalunya té dret al desenvolupament de polítiques pròpies en benefici dels agricultors i les seves rendes, així com dels consumidors, que són, en definitiva, els destinataris de les produccions agràries.

Des de la Fundació Agrícola Catalana volem afirmar, un cop més, que la uniformització no és positiva per a ningú i que Catalunya ha d'aprofundir en un marc de llibertats que afavoreixi l'autogovern i mantenir l'autonomia per a l'aplicació de polítiques pròpies que permetin gestionar el desenvolupament econòmic del nostre país. En matèria agrària, aquelles polítiques pròpies que creïn el marc adequat per a la revalorització de les produccions mitjançant l'increment del valor afegit com una de les eines bàsiques per a la millora de les rendes agràries, i per a la consecució de la màxima rendibilitat i competitivitat de les empreses i cooperatives.

En aquest sentit, la regionalització dels ajuts de la PAC és una qüestió pendent i urgent. Com és també pendent que Catalunya tingui veu pròpia a Europa per negociar d'acord amb els interessos del nostre país.